

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15-03-44187 מדינת ישראל נ' ג'רבי

בפני כב' השופט עידו דרויאן

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד זרנגר

נגד

הנאשם

אפרים פרז'י ג'רבי
ע"י ב"כ עו"ד זכות

הכרעת דין

הנאשם מואשם בביצוען של שתי עבירות איומים ובעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, בגין אירוע מיום 14.3.15.

בפתח הדברים אודיע על זיכוי של הנאשם.

רקע, אישומים ותשובת הנאשם:

הרקע:

1. הנאשם, יליד 1980, הוא בן אחותו של מר יצחק דרעי, ומתגורר בשכונתו ברחוב ברוט בבני-ברק. ליצחק שני בנים בוגרים, עו"ד אפי ומר דניאל דרעי, ובן נוסף שהיה לו נהרג במהלך שירותו הצבאי. יצחק בנה בסמוך לביתו בית כנסת לזכר הבן הי"ד.
2. יצחק עבד בעבר במשרד לביטחון פנים, משרדו היה בתוך תחנת המשטרה בה נחקר התיק, והוא מעורה בקהילה ובעל מהלכים בעירייה.
3. היחסים בין הנאשם ליצחק מתוחים על-רקע עניין, שגם טיבו במחלוקת, שבגינו דרש הנאשם מיצחק כספים שלטענתו עליו לשלם לו-עצמו או למר שלום נאוי (מעדי ההגנה): כפי שהוברר, הנאשם קישר בין שלום, שבנו היה חייב לעירייה סכום גדול, לבין יצחק, שלו מהלכים בעירייה. שלום מימן-למעשה את בניית בית הכנסת, רובו ככולו¹; יצחק טוען שלא התנה את הסיוע לשלום בתרומה זו – ההגנה כמובן קושרת בין הדברים, ושלום אף העיד מטעמה והכחיש את דברי יצחק.

¹ עדותו של יצחק עצמו, ע' 15

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 44187-03-15 מדינת ישראל נ' ג'רבי

כבר עתה אומר, שעל-אף המקום שתפס הרקע בעדויותיהם האקספרסיביות של חלק מהעדים, לא אתייחס אליו כלל שכן אין בו כדי לתרום להבנת האירוע דן, מעבר לעצם המתיחות.

4. בביתו של יצחק ובבית הכנסת מותקנות מצלמות אבטחה – לא פחות מ-32, לדברי יצחק – שאת חלקן ניתן להניע מתוך חדר בקרה.

האישומים:

1. ביום שבת 14.3.15, בשעה 17:45 או סמוך לכך, כשהיה יצחק בדרכו מביתו לבית הכנסת עם בנו אפי, איים עליו הנאשם באמרו לו "אני אקבור אותך, אני אחתוך אותך קציצות, קציצות יא לוקח שוחד, אתה וראש העיר שלך, אני ארדוף אותך, אני אקבור אותך ולא ימצאו אותך". יצחק פנה לנאשם, שהמשיך לקלל אותו, ולכן החל לברוח.
2. הנאשם הרים אבן מהקרקע והמשיך לקלל, על-אף בקשותיו של אפי שיפסיק.
3. למקום הגיעו אנשים נוספים ובהם דניאל בנו של יצחק. הנאשם החל לרוץ לכיוון יצחק כשהאבן בידו, דניאל ניסה לחצוץ בינו לבין הנאשם, והנאשם השליך את האבן לכיוונו של דניאל.
4. הנאשם הרים שוב את האבן מהקרקע ואיים על דניאל באמרו לו "גם אותך אני ארצח, אותך אני מזיין".
5. לאחר מכן אחז הנאשם סכין בידו, התקרב ליצחק ולדניאל באופן מאיים ואיים שידקור אותם.

תשובת הנאשם לאישומים:

1. הנאשם כפר באיומים ובהחזקת הסכין. לדבריו, היה בגילופין, ואכן ניסה פעמיים להרים אבן מהקרקע, אך כשל בכך ואף נפל.
2. יצחק ודניאל הם אלו שאיימו על הנאשם, שהגיב בהרמת ידיו השמימה ואמר למתלונן ש"אלהים ישלם לך".

הראיות:

גרסת יצחק:

יצחק העיד ביום 19.10.15 ונחקר נגדית.

ביום האירוע הגיע הנאשם לבית הכנסת, צרח ברחוב צרחות איום, חשף את אבר-מינו והשתולל – הכל תועד בסרטונים ממצלמות האבטחה המותקנות בבית ובבית הכנסת (לא הוצגו כאלה, וטענות אלו לא נכללו באישום). יצחק התייחס לקיטועים בסרטונים ממצלמות האבטחה, אותם הביא למשטרה, וטען שהמצלמות מופעלות כשהן קולטות תנועה, ולכן הסרטונים מקוטעים "קפיצות".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 44187-03-15 מדינת ישראל נ' ג'רבי

המצלמות מונעות על-ידי המטפלת של יצחק, שעוקבת אחריו כשהוא יוצא מהבית, מחמת מצבו הרפואי (לא העידה).

יצוין שמכשיר ה-DVR, שבו אמורים היו להישמר נתוני המצלמות, נתפס על-ידי המשטרה לאחר האירוע (ת/1).

האירוע החל כשהנאשם, שלא נרתע מנוכחות שוטרים שהגיעו לבניין עקב אירוע אחר, קילל ואיים שירצח את יצחק, שיקבור אותו ליד בנו וישתין על קברו, ירק בפניו ואף עשה תנועת דקירה בידו, ללא סכין.

בהמשך, הנאשם רץ לפתע עם אבן "ענקית" (תצלומה – ת/10), ואנשים נוספים ובהם בניו ואשתו של יצחק הגיעו. הנאשם עמד ליד פינת הבניין, היכן שהמצלמות לא קולטות את המתרחש והוא יודע זאת, ואז התקרב ליצחק ולדניאל עם סכין שלה קת שחורה בידו באמרו "נהרג לך ילד? אני אהרוג לך עוד אחד". אז יידה הנאשם את האבן בדניאל ופגע בכתפו. אלי (אליהו דרעי), אחיו של יצחק, תפס את הנאשם מאחור, והנאשם הניח את הסכין והרים אבן. מספר פעמים – פעמיים או שלוש – הרים הנאשם את האבן ואת הסכין, וגם נפל בשכרותו. העד תיקן בחקירתו הנגדית ואמר שבפעם הראשונה היתה לא-גדולה, והאבן הגדולה היתה בפעם השנייה. בחקירתו הנגדית הוסיף העד ותאר, כיצד במהלך האיומים התקרב אליו הנאשם ונצמד לגופו בצורה מאיימת, עד שבנו אפי הדף את הנאשם ממנו.

לבסוף הגיע השוטר, לאחר שיצחק רץ אליו ואמר לו שהנאשם אוחז סכין. הנאשם הרים את הסכין מהקרקע, ברח לביתו והעלים את הסכין, וכך נגמר האירוע.

גרסת דניאל:

דניאל מסר שתי הודעות – הראשונה ביום המקרה, בשעה 20:35 (נ/1); והשנייה ביום 18.3.15, לאחר שהחוקרים ביקשו להבהיר פרטים בגרסתו אל-מול סרטון האבטחה שהגיע למשטרה (ת/15; נ/2). ביום 25.10.15 העיד דניאל ונחקר נגדית.

בהודעתו נ/1 מסר דניאל שהוא ראה את הנאשם רץ לכיוון אביו יצחק עם אבן גדולה וצעק "אני רוצח אותך". דניאל חצץ ביניהם וביקש מהנאשם להפסיק, והנאשם השליך את האבן הצידה, אך שוב הרים אותה ואיים על דניאל "גם אותך אני ארצח, אותך אני אזיין". הנאשם יידה את האבן ופגע בדניאל, ואז אלי תפס בנאשם מאחור ומשך אותו לאחור. בהמשך, הנאשם הגיע לכיוונם של יצחק ודניאל, כשהוא אוחז בסכין "שפיצית" עם קת שחורה ואורך להבה כעשרה ס"מ, ואיים שידקור אותם, יצחק ודניאל נסוגו לכיוון ביתם, יצחק קרא לשוטר אמג'ד שהיה שם בעניין אחר, והנאשם החל לברוח. השוטר ודניאל דלקו אחריו לדירתו.

בהודעתו נ/2 נשאל דניאל כיצד זה הנאשם לא נראה בסרטון האבטחה עם סכין, וענה שהנאשם השכיל לעמוד מאחורי קיר או פינה במקום שאינו מכוסה על-ידי המצלמות. עם-זאת, ניתן לראות כיצד יצחק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 44187-03-15 מדינת ישראל נ' ג'רבי

ודניאל נסוגים לאחר ובורחים, וזה היה כשהנאשם איים עליהם בסכין (20: 17: 18). דניאל הכחיש שאתו בידו-שלו סכין.

בעדותו סיפר דניאל שבדרכו לבית הכנסת שמע את הנאשם צועק "אני אזיין אותך... אני גומר אותך" וראה את הנאשם מתקרב עם אבן ביד לעבר אביו יצחק. דניאל התקרב לנאשם וביקש שיפסיק, והנאשם איים עליו "אל תתערב. אני ארצח גם אותך" והתרחק מדניאל. דניאל סימן לו בידו שיחכה, אך הנאשם המשיך לצעוק. תחילה הרים הנאשם אבן קטנה, יידה אותה בדניאל ופגע בכתפו; אז דניאל לקח את אביו לאחר וניסה למנוע מהנאשם להגיע אליו כשהוא נכנס ביניהם; והנאשם הרים אבן גדולה וזרק אותה על הרצפה (10/ת). אלי תפס בנאשם, שנפל ארצה. בהמשך ראו יצחק ודניאל את הנאשם משתופף מאחורי בניין סמוך, במקום בו אין כיסוי של המצלמות, בידו סכין, והוא צועק "בוא, אני אדקור אותך" – העד הבהיר, שהסכין הופיעה לאחר אירועי האבנים (ע' 35). דניאל לקח את יצחק לאחר ואז יצאו מהכניסה לביתם שוטרים. אחד מהם דלק עם דניאל אחר הנאשם שברח לביתו עם הסכין.

דניאל נשאל מדוע רץ אחרי הנאשם, כשכבר לא היה קרוב ליצחק אביו (10: 17: 18), וענה שרצה לדבר אתו. דניאל הכחיש שרצה לתקוף את הנאשם, שהגיע אתו למגע, או שהיתה סכין בידו.

גרסת אפי:

אפי, שהנו עו"ד שעוסק בין היתר בפלילים, העיד ונחקר נגדית ביום 10.11.15. העד יצא עם יצחק אביו מבית האב לבית הכנסת, כשנתקלו בנאשם שהחל לקלל את יצחק ולאיים עליו "אני אזיין אותך". אפי ניסה לשכנעו להפסיק אך הנאשם המשיך לקלל ולצעוק, ולמשמע הצעקות יצאו שכנים החוצה וכן יצאו נעמי אשתו של יצחק ודניאל. אפי פנה לאמו וביקש שתחזור הביתה עם בנו הקטן, וכשהסתובב חזרה, ראה במורד הרחוב את הנאשם אוחז אבן גדולה – אולי אפילו בשתי ידיו, מחמת גודלה – ומאיים ליידות אותה ביצחק ודניאל. הנאשם צעד לכיוונם, ואפי רץ והזעיק את השוטרים שהיו שם, ולא ראה אם הנאשם זרק את האבן. כשיצא שוב מהבניין, שמע את יצחק או את דניאל, וגם אחרים, צועקים "יש לו סכין" ואת האנשים מתפזרים כבורחים. השוטרים רצו לכיוון הנאשם שנמלט לביתו.

לאחר האירוע, דניאל סיפר לשוטר אמג'ד בנוכחות אפי שהנאשם אחז בסכין משוננת עם קת כהה.

גרסת גב' נעמי דרעי, אשתו של יצחק:

נעמי העידה ונחקרה נגדית ביום 25.10.15.

בעת האירוע היתה העדה בביתה ויצאה החוצה למשמע צעקות. כשיצאה, ראתה את הנאשם, את יצחק ואת דניאל, "כולם דוחפים אחד את השני". הנאשם התכופף, הרים זרק או ניסה לזרוק חפצים ואבנים – אולי פעמיים, וגם קילל ואיים על יצחק ודניאל "אני ארצח אותך, אני אשחט אותך, אני אדקור אותך". הנאשם ידה אבן (10/ת) לכיוונם של יצחק ודניאל, שפגעה בדניאל – העדה אינה זוכרת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15-03-44187 מדינת ישראל נ' ג'רבי

באיזה חלק גוף ולא ראתה את תגובתו של דניאל. הנאשם רץ, העדה שמעה שמישהו אמר שהיתה לו סכין אך לא ראתה, השוטרים רצו לביתו של הנאשם, והעדה חזרה לביתה. העדה לא ראתה מצב שבו הנאשם ודניאל היו קרובים זה לזה.

עדוּתו של אלי:

אלי העיד ונחקר נגדית ביום 25.10.15. אלי העיד מטעם התביעה, וגם ההגנה בסיכומיה ביקשה להסתמך על עדותו.

אלי הגיע להתפלל בבית הכנסת ונקלע לעיצומו של האירוע, כשהנאשם ודניאל מקללים זה את זה. העד הוסיף וחיידד – תחילה שמע את הנאשם מקלל את יצחק ומאיים עליו "אני אזיין אותך, אני אקרע אותך" ואז עבר לקלל את דניאל ולאיים עליו "אני אזיין אותך בתחת, אני אקרע אותך" וכו', וגם דניאל קילל ואיים באופן דומה (ע' 47).

אלי תפס בנאשם להרחיקו, וקרא לאחרים שיתפסו בדניאל. הנאשם השתחרר מתפיסתו, הרים אבן וביקש לידותה בדניאל, אך אלי תפס בו שוב, שעה שהאבן עוד היתה ביד הנאשם. שוב החלו דניאל והנאשם לקלל ולריב, הנאשם התקרב לדניאל ודניאל הדף אותו, "הם דחפו אחד את השני" ויצחק צעק. העד ראה שאינו מועיל להרגעת הרוחות ונכנס לבית הכנסת. העד לא ידע או לא זכר מה עשה הנאשם באבן.

גרסתו של מר אהרון-ירון יהודה ("הג'נג'י"):

העד הוא שכן של יצחק ומשפחתו ושל הנאשם ומשפחתו. על-אף זימון המשטרה, סרב להיחקר בנושא. במסגרת מסכת ההגנה הובא העד ביום 25.11.15 והסביר שתחילה לא רצה להתערב בין יצחק לבין הנאשם, שכניו המוכרים לו (ת/9), אך משהבין "שרוצים לקבור אותו חי על לא עוול בכפו" רצה להעיד ולסייע לעשיית צדק.

לדבריו, ישב בחצרו כששמע צעקות ברעב, ואז יצא וראה את הנאשם ויצחק מתווכחים בצעקות. העד תפס את הנאשם ואמר לו לעלות הביתה, כדי להפסיק את הוויכוח. בשעה שהעד לקח את הנאשם לכיוון ביתו, ניסה הנאשם להרים "סלע גדול" ונפל. בשום שלב לא היה חפץ אחר ביד הנאשם. בתחילת חקירתו הנגדית, מיוזמתו, אמר העד שנזכר שדניאל הגיח מאחוריהם, כשלקח את הנאשם לכיוון ביתו, והכה באגרופו בפניו של הנאשם – אולי היתה זו סטירה. בחקירתו הנגדית אישר העד שהנאשם הרים אבן "פעמיים שלוש" והתקשה להסביר סתירות בין דבריו לבין הסרטון, לעניין הסרת חולצה של הנאשם.

דו"ח פעולה (ת/2) של השוטר אדם חביש - לאירוע:

צוות שוטרים הגיע למקום לצורך טיפול באירוע אחר, כשראה את הנאשם כשהוא "נראה עצבני ומסתכל עלינו במבטים מאיימים". בעוד הצוות מטפל באירוע האחר, נשמעו מבחוץ צרחות וקללות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15-03-44187 מדינת ישראל נ' ג'רבי

ויצחק הגיע לשוטרים בריצה ואמר שהנאשם קילל אותו ואת דניאל, תקף את דניאל באבן (שנתפסה) ושלף עליהם סכין. השוטרים יצאו מהבניין, רצו לבית מגוריו של הנאשם לפי הכוונתם של יצחק ודניאל, והגיעו לדירת הנאשם שכבר היה בדירה. הנאשם השתולל, ומסר גרסה ראשונית: הנאשם סיפר לשוטר שיצחק לקח מאחר 140,000 ₪ כדי לעזור לו בעירייה ואותו אדם פונה לנאשם מדי יום. לעניין האירוע טען הנאשם שהבן של יצחק (דניאל) הכה אותו באגרופו והוא נפל ארצה, ושאפי איים עליו שירצח את ילדיו.

גרסת הנאשם:

ככלל, התנהגותו של הנאשם מאופיינת בהתפרצויות תכופות (לרבות במהלך הדיונים) ועד כדי השתוללות של-ממש, כמתואר בדו"חות השוטרים. תגובותיו הקיצוניות של הנאשם שללו אפשרות לקיום עימותים עם יצחק ודניאל, מנעו גביית הודעה נוספת (ת/14; ת/15) והובילו לסיום חקירתו השניה (ת/13).

גרסה ראשונית מיד בתום האירוע (ת/2) מסר הנאשם לשוטר חביש, כמתואר לעיל: הנאשם סיפר לשוטר שיצחק לקח מאחר 140,000 ₪ כדי לעזור לו בעירייה ואותו אדם פונה לנאשם מדי יום. לעניין האירוע טען הנאשם שהבן של יצחק (דניאל) הכה אותו באגרופו והוא נפל ארצה, ושאפי איים עליו שירצח את ילדיו.

הודעה ראשונה נגבתה מספר שעות לאחר האירוע (ת/4): הנאשם ביקש שהמשטרה תבדוק את מצלמות האבטחה ברחוב. לדבריו, היה "מסטול" כיון ששתה וודקה ולכן זכרוננו מעומעם. לטענתו, אכן הרים אבן, אך לא יידה אותה באיש אלא הניח אותה על הקרקע, ולא היתה בידו סכין בשום שלב. אחד מבניו של יצחק תקף אותו ושבר לו שן, וגם איים שירצח את ילדיו. הנאשם הכחיש איומים, ועוד מסר גרסה לא-ברורה לגבי שורש הסכסוך – לא הגרסה הנטענת עתה. הנאשם הראה אדמומיות בפניו ושן שבורה, וטען שנגרמו לו עקב תקיפתו.

הודעה שניה נגבתה ביום 17.4.15 (ת/13): הנאשם הכחיש שאחז בסכין, תקף או איים, וטען שקילל. לדבריו, לדניאל היתה סכין ביד והוא איים לרצוח את הנאשם, כשאפי אומר לו להרוג אותו. הנאשם הרים את האבן כדי להתגונן והניח אותה על הקרקע, ואז דניאל שב והתקדם לעברו עם הסכין פעם נוספת, והנאשם שב והרים אבן אך הניח אותה על הקרקע ונפל ארצה. דניאל חבט בפניו באגרופ. דניאל זרק את הסכין מתחת לרכב כדי להסתירה. כל זאת לא סיפר הנאשם בחקירה ראשונה כי היה "מסטול" וכי לא רצה לפגוע בדודו ובבן-דודו.

בחקירתו הראשית מסר הנאשם שהיה תחת השפעת אלכוהול ומסוחרר. תחילה לא קילל הנאשם כלל, אך לפתע – לאחר שהשוטרים כבר היו במקום – רצו אליו יצחק ואפי מביתם, רדפו אחריו, ואפי איים שירצח אותו. יצחק ואפי קיללו את הנאשם, שמצדו דרש ששיבו את הכסף לשלום. הנאשם התרחק לכיוון ביתו, ויצחק החל לצעוק שיש לנאשם סכין, כדי שהשוטרים ישמעו ויבואו. דניאל הגיע בריצה ורצה להכות את הנאשם כשסכין בידו השמאלית, ולכן הנאשם הרים את האבן. אלי נעמד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 44187-03-15 מדינת ישראל נ' ג'רבי

ביניהם ותפס את הנאשם. יצחק ובניו קיללו את הנאשם ואיימו שירצחו אותו. הנאשם רדף אחרי דניאל כדי להוציא מידו את הסכין, דניאל רץ אל מאחורי רכב שחור, ואז הגיח לקראת הנאשם וחבט בפניו. הנאשם ניסה פעמיים להרים אבן, אך עקב שכרותו נפל עם האבנים ארצה. הסכין של דניאל היתה קטנה והוא השליך אותה מתחת לרכב.

בחקירתו הנגדית תרץ הנאשם את פיתוח גרסתו מהודעתו הראשונה בכך שיצחק נכח בחקירתו (טענה חדשה) וברגשות שבקרב משפחה. הנאשם שחזר לציין ששינוי נשברה באירוע, ולא מסר הסבר מדוע לא סיפר זאת לרופא שיניים אצלו נבדק לאחר האירוע (נ/4). הנאשם טען שדניאל חבט בימין פניו, אף שתלונתו על כאבים היתה בצד שמאל (נ/4).

סרטון האבטחה (תקליטור ת/12):

סרטון אבטחה רלוונטי יחיד שנכלל בחומר הוא הסרטון המסומן CH01-2015-03-14-18-11-58, שהוסרט ממצלמה המצויה בחזית בית מגוריו של יצחק.

18: 13: 45 ניידת המשטרה מגיעה, הנאשם עובר בצעדים כושלים ויוצא מהתמונה. הנאשם שב ונכנס לתמונה, המצלמה משנה זווית ופוקוס.

18: 13: 50 הנאשם ליד הכניסה לבית מגוריו של יצחק, משוחח עם השוטרים ומסתלק.

18: 14: 20 יצחק הולך עם גבר בחליפה ועניבה (לא העיד), ונכנס לבית. הנאשם לא נראה. אלי נכנס לבית מגוריו של יצחק

18: 15: 55 הנאשם חולף על-פני הבית, יחד עם אחר, ויוצא מהתמונה.

18: 16: 45 לאחר 'קפיצה' של 20 שניות וחידוש הסרטה, המצלמה נעה לכיוון בית הכנסת. הנאשם נראה הולך כשיד שמאל בכיס ויד ימין מנופפת, כשהוא מתקרב אל יצחק, עד טווח מגע – חזה אל חזה – ואפי מתקרב ומנסה להפריד בין השניים. אפי הודף את הנאשם, שמתרחק ויוצא מהתמונה. אפי הולך אחרי ויצחק אחריהם והם יוצאים מהתמונה.

18: 17: 09 המצלמה נעה. יצחק, שנכנס קודם לכן לבניין, יוצא ממנו כעת.

18: 17: 13 המצלמה נעה שוב ונראים אנשים רצים לכיוון מעלה ויוצאים מהתמונה, ביניהם דניאל ואלי (לטענת יצחק, זה לאחר שהנאשם הרים אבן). המצלמה נעה שוב כלפי מעלה ודניאל שוב נראה רץ.

18: 17: 20 יצחק ואלי נעים לאחור – לטענתם, מחמת הסכין שהחזיק הנאשם בידו.

18: 17: 22 הנאשם מגיח ממעבר שבין המבנה לבין מכונית חונה עם ידו האחת מאחורי גבו, ודניאל ויצחק שמאחוריו נסוגים אחור.

18: 17: 26 הנאשם הולך וחוזר, מניף ידו ונראה כצועק לכיוון דניאל המרוחק ממנו, משוחח עם אלי, מנסה להרים אבן, נופל ומרים שוב (18: 17: 35), מוריד את חולצתו העליונה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15-03-44187 מדינת ישראל נ' ג'רבי

ומתקרב לדניאל. השניים יוצאים רגעית מהתמונה ולאחר מכן המצלמה זזה ודניאל מתקרב אל הנאשם ונראית קטטה בין השניים. אלי מפריד ביניהם ואז הנאשם חוזר, מרים אבן, נכשל ונופל ארצה ואנשים מנסים להרחיק אותו מדניאל. כל אותה עת נראה דניאל כאשר הוא מנסה להגיע למגע עם הנאשם ואנשים מחזיקים אותו ומרחיקים אותו. בידו של דניאל נראה רגעית חפץ קטן ומבריק (18: 20: 18). הנאשם והלך לכיוון ביתו.

18: 18: 42 שוטרים רצים לכיוון מעלה (בית הנאשם) ויוצאים מהתמונה, כשדניאל הולך אחריהם.

דיון ומסקנות:

1. אפתח ואומר, שמהימנותו של הנאשם מוטלת בספק גדול: ראשית, הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול בעת האירוע. הדבר נלמד הן מדבריו שלו ומדברי אחרים, והן מהסרטון בו נראה הנאשם כושל בצעדיו, מתנוודד ונופל; שנית, עדותו של הנאשם הותירה רושם לא-אמין: מסקנה זו מחויבת הן מהסתירות בעדותו שעיקרן פורט לעיל; הן משינויים בגרסת הנאשם כפי שנמסרה בהזדמנויות שונות ואף בבית המשפט; והן מהכברת מלל לא-מבוסס והאשמות מופרכות (שלא לעניין האירוע) במהלך עדותו, בעיקר במענה לתמיהות שונות; לא אסתמך אפוא כלל על דברי הנאשם.
2. בפי ב"כ המלומד של הנאשם טענות רבות לעניין התנהלות החקירה ומהימנותם של עדי התביעה, ובפרט של יצחק². מסקנותיי שתפורטנה להלן מייתרות דיון באלו. אסתפק בכך שאומר, שלא אקבע כל ממצא על-סמך עדות יחידה של יצחק, או של מי מבניו.
3. לעניין מציאות הסכין בידי הנאשם או במקום האירוע:
 - א. הסכין נראתה על-ידי שני עדים בלבד – יצחק ודניאל, שגם ציינו את הזמן והמקום: העת בה עמד הנאשם מאחורי פינת הבניין, ממנה הגיח לעברם;
 - ב. דא עקא, שהסכין לא נראית בסרטון, ואינני מקבל כסבירה או אפשרית את ההנחה של עדים אלו, לפיה הנאשם ידע כי פינה זו מוסתרת מעיניות המצלמות: בבית ובסביבתו מותקנות לפחות 32 מצלמות (!), לא ברור מהיכן אמור הנאשם לדעת מקומות כולן, ובוודאי שקשה להעלות על הדעת שהנאשם השתוי והנסער ידע לחשב מהלכיו "על המטר";

² בין היתר הפנה ב"כ המלומד של הנאשם לעדותו של מר אהוד לוגסי, שמטילה לכאורה צל-חשד על מהימנותו של יצחק;

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 15-03-44187 מדינת ישראל נ' ג'רבי

- ג. ברגיל, "לא ראינו – אינה ראייה", אך במצב הדברים כפי שנקלט בסרטון ולפי עדותו של אלי, קשה להלום מצב שבו אלי לא ראה את הסכין;
- ד. נותר אפוא ספק – ולא קל-ערך או גבולי – אם אכן נשא הנאשם סכין. יש לזכותו אפוא מהאשמה זו, ומכאן שגם מההאשמה בדבר איום בסכין;
4. לעניין האיומים על יצחק:
- א. אין ספק, שהנאשם הנסער צעק על יצחק וקילל אותו, עוד קודם להתערבותם של דניאל ואפי, ולאחר שהשוטרים כבר היו במקום: כך עולה מעדויותיהם של יצחק, דניאל, אפי, אהרון, אלי ונעמי, כמו-גם מדו"ח השוטר חביש³;
- ב. יצחק ואפי העידו כי בין צעקות אלו היו גם דברי איום, כמתואר בכתב האישום ובעדויותיהם לעיל;
- ג. אלי, שעדותו אמינה עלי (ועל ההגנה בסיכומיה) בהיותה זהירה ולא-מוטית, תיאר שגם בהמשך איים הנאשם על יצחק באופן זהה או דומה, באמרו לו "אני אזיין אותך, אני אקרע אותך";
- ד. אין ספק אפוא, שמשלב מסוים של האירוע הוסיף הנאשם לקללות גם דברי איום; השאלה היא, האם הוכח מעל לספק סביר כי הנאשם החל לעשות זאת טרם מעורבותו של דניאל, שלפי עדותו של אלי איים אף-הוא על הנאשם בדומה;
- ה. בדו"ח של השוטר חביש מתועדת גרסתו המידית של יצחק, במהלך האירוע ומיד לאחר השמעת האיומים הנטענים – והנה, לא בא זכרם של איומים קשים אלו בדו"ח. יצחק אמר לשוטר והתלונן שהנאשם מכנה אותו ואחרים "מלשינים" וצועק, אך אינו מזכיר איומים מכל סוג;
- ו. אין תמה, שבמהלכו של אירוע קצר וסוער, ולנוכח השתוללותו של הנאשם, קשה להעביר את קו-הזמן בין קללות לבין דברי-איום, ולקבוע האם הושמעו איומים חד-צדדיים שלא במהלכם של חילופים הדדיים של קללות ואיומים;
- ז. לנוכח האמור בדו"ח השוטר, אני מוצא כי קיים ספק, קטן אך משמעותי, אם אכן איים הנאשם על יצחק עוד-קודם להתערבותו של דניאל ולהפיכת האירוע לחילופי דברים הדדיים;
- ח. כיון שכך, יזוכה הנאשם גם מעבירה זו;

³ ובמידת-מה גם מעדותו המיותרת של מר רושל יצחקיב;

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 44187-03-15 מדינת ישראל נ' ג'רבי

5. לעניין האיומים על דניאל:
לפי עדותו של אלי, וכפי שניתן להסיק מתנועות המעורבים שתועדו בסרטון האבטחה, איימו הנאשם ודניאל זה על זה, ואף חתרו למגע הדדי ואלים. בנסיבות אלה, ודאי שאין להרשיע את הנאשם באיומים כלפי דניאל.
6. להסרת ספק: הנאשם לא הואשם בתקיפה כלשהי או בניסיון תקיפה.

סוף-דבר:

כאמור בפתח הדברים, אני מזכה את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, לי שבט תשע"ו, 09 פברואר 2016, במעמד הצדדים.

עידו דרויאן, שופט